

בית משפט השלום ברמלה

ח"נ 10877-09-20 מועצה איזורית חבל מודיעין נ' סינבני
ח"נ 10815-09-20 מועצה איזורית חבל מודיעין נ' לוי
ח"נ 10792-09-20 מועצה איזורית חבל מודיעין נ' רווח

בפני כבוד השופטת רבקה גלט

המאשימה מועצה איזורית חבל מודיעין
ע"י ב"כ עו"ד בראון

נגד

הנאשמים תמיר סינבני

אורטל לוי

יצחק רווח

הכרעת דין

1 מה דינו של דו"ח חנייה אשר ניתן חרף העובדה שהופעל אמצעי תשלום באמצעות יישומון
2 (אפליקציה) "פנגו" או "סלופארק"? זו השאלה העומדת לדיון.

3

4 רקע

5 1. שלושת כתבי האישום בתיקים שבכותרת, ניתנו בחניון "גולן" באירפורט סיטי, על ידי
6 פקח המועצה האזורית "חבל מודיעין", בגין עבירה של חנייה ללא תשלום אגרת החנייה, עבירה לפי
7 סעיף 7(א) לחוק העזר לחבל מודיעין (העמדת רכב וחנייתו) תשע"ג-2012 (להלן: חוק העזר).

8

9 2. בשלושת המקרים, נטען על ידי הנאשמים כי בעת החנייה הפעילו יישומון חנייה דרך
10 הטלפון הנייד, ובכל זאת נרשם הדו"ח. בנוסף, בשלושת המקרים עולה כי החנייה נרשמה כאילו
11 בוצעה באזור התעשייה בעיר לוד, הסמוכה. כיוון ששלושת המקרים מעלים שאלות דומות,
12 ובהסכמת הצדדים, ניתנת בזה ההכרעה במאוחד.

13

בית משפט השלום ברמלה

ח"נ 10877-09-20 מועצה איזורית חבל מודיעין נ' סינבני

ח"נ 10815-09-20 מועצה איזורית חבל מודיעין נ' לוי

ח"נ 10792-09-20 מועצה איזורית חבל מודיעין נ' רווח

3. כבר בפתח הדברים, וכמצוות המחוקק, אני מודיעה כי החלטתי לזכות את הנאשמים מן העבירה.

האישומים

4. בח"נ 10877-09-12 מועצה איזורית חבל מודיעין נ' סינבני – מיוחסת לנאשם עבירה של חנייה ללא תשלום אגרת חנייה, שבוצעה ביום 1.1.20 שעה 11:11, ברחוב גולן באיירפורט סיטי. הנאשם פנה אל הרשות בבקשה לביטול הדו"ח, וטען כי במועד החנייה לא היתה קליטת אינטרנט במכשיר הטלפון הנייד שברשותו, על כן סבר כי הוא נמצא בשטחי העיר לוד, וכך סימן ביישומון "פנגו". בעקבות זאת, שולמו דמי החנייה לעיריית לוד. הנאשם פנה ל"פנגו" בבקשה כי יבצעו העברה של התשלום למועצה האיזורית חבל מודיעין, אך נדחה בנימוק שלא ניתן לסייע לו אלא עליו לפנות אל הרשות עצמה. משלא הצליח לקבל מענה מספק, ביקש להישפט. בדיון, הציג הנאשם תצלום מסך מיישומון "פנגו", בו מופיע תשלום עבור חנייה במועד העבירה, בעיר לוד, בסך 6.79 ₪.

5. בח"נ 10815-09-20 מועצה איזורית חבל מודיעין נ' לוי – מיוחסת לנאשמת עבירה של חנייה ללא תשלום אגרת חנייה, שבוצעה ביום 19.2.20, שעה 15:12, ברחוב גולן באיירפורט סיטי. הנאשמת פנתה אל הרשות והראתה כי במועד החנייה הפעילה "פנגו", אך בטעות סימנה את העיר לוד, כך שהאגרה שולמה בטעות לעיריית לוד, כאילו חנתה באזור התעשייה בלוד. עוד טענה בפני הרשות, כי היות שלא ייתכן כי רכבה חנה בעת ובעונה אחת בשני מקומות שונים, הרי ברור כי אגרת החנייה שולמה, ויש להעבירה מעיריית לוד, לידי "חבל מודיעין". טענות הנאשמת נדחו, על כן ביקשה להישפט. בדיון הציגה הנאשמת תצלום מסך יישומון "פנגו", בו מופיע תשלום עבור חנייה במועד העבירה, בעיר לוד, בסך 1.20 ₪, וכן רישום החנייה בפירוט החניות של רכבה ביישומון.

6. בח"נ 10792-09-20 מועצה איזורית חבל מודיעין נ' רווח – מיוחסת לנאשם עבירה של חנייה ללא תשלום אגרת חנייה, שבוצעה ביום 10.3.20 שעה 54:20, ברחוב גולן באיירפורט סיטי. הנאשם פנה אל הרשות וטען כי המדובר בטעות, היות ששילם עבור החנייה באמצעות "סלופארק", אך בשל בעיית קליטה של היישומון, זוהה מקום החנייה בלוד. כיוון שסבר כי הוא נמצא בשטחי לוד, סימן אפשרות זו, אך בשעת החנייה לא מתבצעת גביית תשלום עבור חנייה בשטחי לוד, לכן נותר החיוב בסך "0" ₪. הנאשם טען כי מי שטעה הוא היישומון ולא הוא, על כן לא ניתן לראותו כעבריו. עוד הראה כי התכתב עם "סלופארק" בניסיון לשלם עבור החנייה, אך נמסר לו כי לא ניתן לסייע בידו אלא עליו לפנות אל הרשות, לפיכך ביקש להישפט. בדיון הציג הנאשם תצלום מסך "פנגו", בו מופיע רישום הפעלת החנייה במועד העבירה, בעיר לוד, ללא חיוב כספי.

בית משפט השלום ברמלה

ח"נ 10877-09-20 מועצה איזורית חבל מודיעין נ' סינבני
ח"נ 10815-09-20 מועצה איזורית חבל מודיעין נ' לוי
ח"נ 10792-09-20 מועצה איזורית חבל מודיעין נ' רווח

1

2

עמדת התביעה

3 7. ב"כ התביעה הודיעה לבית המשפט כי למיטב ידיעתה לא קיימת הלכה מחייבת בשאלת
4 תחולתה של עבירת חנייה ללא תשלום, מקום בו בוצע תשלום (או לכל הפחות בוצע ניסיון לתשלום)
5 באמצעות יישומון. עוד הודיעה כי עמדתה הראשונית של הרשות היא שלא ניתן למצוא הצדק
6 לעבירות בשלושת התיקים, לכן הוגשו כתבי האישום, אך התביעה נכונה ומבקשת לשמוע דעת בית
7 המשפט בסוגיה.

8

9 התביעה לא ביקשה להשמיע ראיות או להעלות טיעונים משפטיים, ואף אינה חולקת על
10 המסד העובדתי כפי שנטען מפי כל אחד מן הנאשמים.

11 8. עמדת התביעה מעוררת תהייה, שהרי מחובתה לנקוט בצעד של הגשת כתב אישום, רק
12 במקום בו היא סבורה כי קיים עניין לציבור, וכן קיים סיכוי סביר להרשעה. הגשת כתב אישום
13 לצורך שמיעת דעתו של בית המשפט, אינה פרקטיקה מקובלת, וספק בעיניי האם היתה הצדקה
14 להטריח את הנאשמים לבית המשפט כשזו העמדה. עם זאת, ולצד התרעומת שהביעו הנאשמים, יש
15 להיות ערים להעדר הלכה מחייבת והעדר אחידות בפסיקה בסוגיה שבמחלוקת, כך שיתכן שיש
16 ערך לנכונות התביעה לשמוע הערות בית המשפט.

17

18 9. יודגש, התביעה לא הודיעה על נכונותה לחזור בה מן האישומים, והותירה את ההכרעה
19 בידי בית המשפט. בנסיבות אלה, יש להכריע על בסיס הוראות הדין, וטענותיהם העובדתיות של
20 הנאשמים, שלא נסתרו.

21

דין

22 10. הנאשמים שלושתם טוענים כי לא ביצעו כל עבירה, שכן שילמו עבור החנייה כדין. טענתם
23 החילונית היא כי הם עשו כל שלאל ידם על מנת למלא אחר הוראות החוק ולשלם עבור החנייה,
24 ואין להם כל שליטה באופן בו מנווט היישומון את התשלום, לידי רשות מקומית זו או אחרת.

25

26 לדעתי, הצדק עם הנאשמים, שכן לא נתגבשה העבירה, ולחילופין חלה ההגנה על פי סעיף
27 22(ב) לחוק העונשין. להלן אבהיר עמדתי.

28

29

30

בית משפט השלום ברמלה

ח"נ 10877-09-20 מועצה איזורית חבל מודיעין נ' סינבני
ח"נ 10815-09-20 מועצה איזורית חבל מודיעין נ' לוי
ח"נ 10792-09-20 מועצה איזורית חבל מודיעין נ' רווח

לא נתגבשה העבירה

11. החובה לשלם אגרת חנייה על פי פקודת התעבורה וחוק העזר, היא חובה כללית, ולא נזכר בחוק העזר כי חלה חובה לבצע את התשלום לידי הרשות המקומית דווקא. כך, בסעיף 5 לחוק העזר נכתב בלשון כללית:

5. נקבע מקום חנייה בתשלום, חייב אדם המחנה את רכבו במקום החנייה להעמידו... ובלבד ששילם אגרת הסדר חנייה בשיעור שנקבע בסעיף 2(5), באמצעות אחד מאמצעי התשלום התקפים למקום החנייה.

גם סעיף 7(א) לחוק העזר, שהוא סעיף העבירה, אינו מציין כי קיימת חובה לבצע את תשלום אגרת החנייה **לידי המועצה**, אלא הסעיף קובע איסור כללי על העמדת הרכב באופן הנוגד את הוראות חוק העזר.

12. מקור סמכותה של המועצה לחוקק את חוק העזר, מצוי בהוראת סעיף 77(א)(2) לפקודת התעבורה, אך גם סעיף זה אינו עוסק באופן גביית האגרה או בחובה לשלמה **לקופת המועצה דווקא**.

13. נכון הדבר, סמכותה של המועצה לחוקק חוקי עזר אשר לפיהם יחולו חובות לתשלומי אגרות והיטלים, מכוח סעיפים 250-251 לפקודת העיריות [נוסח חדש], או מכוח פקודת המועצות המקומיות [נוסח חדש], היא סמכות הנתונה לראש הרשות המקומית. ואולם, בכך אין עדיין כדי להפוך את התשלום **לידי אותה רשות מקומית דווקא**, לאחד מיסודות העבירה הפלילית שבסעיף 7(א). לדעתי, מקום בו הראה הנאשם כי אמנם שילם את אגרת החנייה **לידי הקופה הציבורית**, הרי גם אם זו שולמה בפועל לרשות מקומית אחרת, יש לראותו כמי שעמד בחובתו, ולא נתגבשה העבירה.

14. למסקנה זוהי נגיע גם על פי הגיונם של דברים, ולאור תכליתו של חוק העזר. אך ברור, כי מטרותיו של החוק הן השמירה על שטחי החנייה הציבוריים בתחומי המועצה כמשאב ציבורי, כמו גם הגבלת הזכות להשתמש במקומות החנייה הציבוריים באופן הפוגע באיכות חיי התושבים. מטרות אלה מושגות, בין היתר, על ידי גביית אגרת חנייה במקומות המוסדרים, והגבלת משך החנייה בהם. לאור זאת, הדעת נותנת כי מקום בו מילא האדם הפשוט את חובתו על ידי תשלום אגרת החנייה, הרי בכך תרם את חלקו לשמירת המשאב הציבורי, והרי עבורו אין כל נפקא מינה באם האגרה ששילם תוזרם לקופה הציבורית הכללית, או לקופת המועצה המקומית.

בית משפט השלום ברמלה

ח"נ 10877-09-20 מועצה איזורית חבל מודיעין נ' סינבני

ח"נ 10815-09-20 מועצה איזורית חבל מודיעין נ' לוי

ח"נ 10792-09-20 מועצה איזורית חבל מודיעין נ' רווח

1
2 אין לבית המשפט ידיעה שיפוטית בנוגע להסדרים החלים בין המדינה ובין הרשות
3 המקומית, לגבי זכותה של הרשות בכספים המשולמים בגין אגרות חנייה. ואולם, גם אם אצא מתוך
4 ההנחה לפיה הכספים מיועדים לקופת הרשות, לא ייתכן שיהא בכך כדי להשפיע במישור הפלילי,
5 באופן שתשלום האגרה לידי קופה ציבורית, שאינה קופת הרשות "הנכונה", יגבש עבירה פלילית.
6 אכן, עמדתי זו דורשת להשקיף על קופותיהן של הרשויות המקומיות, כאיברים רבים של גוף אחד,
7 הוא **הקופה הציבורית**, וזהו האופן בו ראוי לדעתי לראות את היחסים בין הרשויות המקומיות,
8 בהקשר של ההליך הפלילי שלפניי.

9
10 15. לאור תובנות אלה, אני סבורה שמקום בו הראה הנאשם כי שילם בתום לב את אגרת
11 החנייה לידי **הקופה הציבורית**, בין אם לידי הרשות שבשטחה חנה, ובין אם לידי רשות ציבורית
12 אחרת, הרי לא נתגבשה העבירה.

13
14 16. בענייננו, הנאשמים סינבני ולוי הראו כי שילמו את אגרת החנייה, הגם שזו הועברה על ידי
15 היישומן לעיריית לוד, לפיכך לא נתגבשה העבירה.

16
17 שונה במעט עניינו של הנאשם רווח, אשר בפועל, לא נגבה ממנו כל תשלום, אך לדעתי גם
18 עליו יש להחיל אותו היגיון, ולקבוע כי בוצעה פעולת התשלום על ידי הפעלת היישומן. זאת, מאחר
19 שהרשות (באמצעות היישומן) היא שנמנעה מגבייה בפועל, בשל שעת החנייה (בלילה), בעוד שבאזור
20 החנייה באיירפורט סיטי, מתבצעת גבייה עד שעת חצות. לפיכך, גם כאן לא נתגבשה העבירה, ולכל
21 היותר ניתן היה לגבות ממנו את האגרה שבטעות חויבה בסך "0" ש"ח.

22
23 17. להלן אראה כי גם אם לא תתקבל מסקנתי, עדיין עומדת לנאשמים הגנה טובה מכוח סעיף
24 22(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

הגנת "עשה כל שניתן למנוע את העבירה"

25
26
27 18. כידוע, העבירה של חנייה ללא תשלום אגרת החנייה, מהווה עבירה של אחריות קפידה,
28 לגביה חלה כלפי הנאשם חזקת רשלנות, כך שהמדינה פטורה מהוכחת היסוד הנפשי של העבירה
29 (ע"פ 4783/09 שולשטיין נ' המועצה להגבלים עסקיים (16.9.10); רע"פ 2929/04 מד"י נ' אוחנה
30 (25.6.07)).

31
32 עם זאת, בכוחו של הנאשם לסתור את החזקה, ככל שיעמוד בתנאי סעיף 22(ב) לחוק העונשין,
33 הקובע:

בית משפט השלום ברמלה

ח"נ 10877-09-20 מועצה איזורית חבל מודיעין נ' סינבני

ח"נ 10815-09-20 מועצה איזורית חבל מודיעין נ' לוי

ח"נ 10792-09-20 מועצה איזורית חבל מודיעין נ' רווח

22(ב). לא יישא אדם באחריות לפי סעיף זה אם נהג ללא מחשבה פלילית וללא רשלנות ועשה כל שניתן למנוע את העבירה; הטוען טענה כאמור - עליו הראיה.

19. על טיבו של הנטל בו נושא הנאשם לצורך הגנת סעיף 22(ב), אמר בית המשפט העליון בעניין שולשטיין:

בהתאם לסעיף 22(ב) לחוק העונשין, באפשרותו של נאשם לסתור את חזקת הרשלנות שקמה נגדו, אם יוכיח כי עומדות לו שתי ההגנות המצטברות שבסעיף: האחת - כי נהג ללא מחשבה פלילית ושללא ברשלנות; השנייה - כי עשה כל שניתן למנוע את העבירה (ראו גם: גבריאלי הלוי תורת דיני העונשין חלק ב' 338 (2009). להלן: הלוי).

המעבר למשטר של אחריות קפידה, על האפשרות הגלומה בו לנאשם לסתור את חזקת הרשלנות, משקף את מרכזיותם של עקרון האשם ותפישת הבחירה החופשית הניצבים בבסיסם של דיני העונשין. התנאי הראשון – הוכחת היעדר יסוד נפשי – בא לשלול את האפשרות כי נאשם יורשע ללא אשם. התנאי השני ולפיו על הנאשם להוכיח כי עשה "כל שניתן למנוע את העבירה", בא לקבוע סטנדרד התנהגות גבוה. במאמר מוסגר יצוין כי הדרישה לנקיטת "כל שניתן למנוע את העבירה" (ההדגשה שלי, ע.א.) מציבה סטנדרד גבוה יותר מזה הננקט בעבירות של רשלנות ולפיו נדרשת נקיטת אמצעים סבירים בכדי להימנע מביצוע העבירה (הלוי, 361). טרמינולוגיה זו תואמת את תכליתן של עבירות האחריות הקפידה להעלות את רף הזהירות בתחומי חיים שונים.

לאורם של הכללים הללו, עלינו לבחון את תחולתו של סעיף 22(ב) על העבירה של חנייה ללא תשלום האגרה, בנסיבות בהן הופעל יישומן לתשלום, כפי שאירע במקרים שלפניי.

20. הסוגיה של חנייה ללא תשלום אגרת חנייה, מקום בו נתקל הנהג בקושי בהפעלת מנגנון התשלום, הגיעה בעבר לפתחו של בית המשפט העליון, ברע"פ 1053/11 בר זיו נ' מד"י (7.3.11), וברע"פ 5308/15 רייכר נ' מד"י (10.8.15). בשני המקרים דובר בנאשמים שקיבלו דו"ח חנייה בשל אי תשלום אגרת החנייה, וטענו כי עשו כל שניתן כדי למנוע את העבירה, אך לא היה בידם לשלם את האגרה היות שהמדחנים היו מקולקלים. טענות אלה נדחו על ידי בית המשפט העליון, תוך קביעה שקיימות היות דרכי תשלום נוספות, אשר הנאשמים נמנעו משימוש בהן. כמו כן, נקבע כי "החובה לשלם אגרת חנייה אינה תלויה בזמניות אמצעי התשלום שמציבה העירייה". ברוח זו פסקו בתי המשפט לעניינים מקומיים, במקרים אחדים בהם נטען מצד הנאשם כי לא שילם את האגרה היות

בית משפט השלום ברמלה

ח"נ 10877-09-20 מועצה איזורית חבל מודיעין נ' סינבני

ח"נ 10815-09-20 מועצה איזורית חבל מודיעין נ' לוי

ח"נ 10792-09-20 מועצה איזורית חבל מודיעין נ' רווח

שלא התקין לעצמו אפליקציית חנייה, וכי היה זה מחובת הרשות להפנותו ולכוונו למקום אחר שבו ניתן לחנות תוך תשלום באמצעים אחרים. טענות אלה נדחו תוך שנקבע כי בעידן הנוכחי, בו ניתן ונהוג לשלם כמעט בעד כל שירות באמצעות יישומונים בטלפון הסלולרי, היה על הנאשם לברר מראש אילו דרכי תשלום חלופיות עומדות לרשותו בחניון, ולהיערך בהתאם (ח"נ 19-07-40547 עיריית חדרה נ' עוקשי (3.5.20); ח"נ 12223-05-20 מד"י נ' בר (26.7.20)).

לדעתי, עניינם של הנאשמים שלפניי שונה בתכלית מן המקרים הללו.

21. בניגוד למקרים שצוינו, שלושת הנאשמים שלפניי לא נמנעו מנקיטת פעולות לשם תשלום האגרה, אלא הפעילו יישומון חנייה, וחשבונם חויב בגין החנייה. אמנם בענייני של רווח נרשם חיוב בסך "0" ש"ח, אך זאת בשל הסדרי החנייה שחלו בשעת החנייה (לילה), בעיר לוד. שניים מבין הנאשמים (סינבני ורווח) מסרו בתשובתם לאישום, כי נוצרה בעיית קליטה, שמנעה מהם שירותי מיקום, והם סברו בטעות כי הם מצויים בשטחי העיר לוד. הנאשמת השלישית, אף היא סברה בטעות כי מקום החנייה מצוי בשטחי העיר לוד, ככל הנראה בשל כך שהיישומון העלה את העיר לוד כאופציה ראשונה. ואמנם, העובדה שהחנייה נרשמה בשלושת המקרים בשטחי העיר לוד, תומכת במסקנה שזוהי האופציה הראשונה שהוצעה על ידי היישומון. למעשה, הבחירה לא היתה רחוקה מן האמת, שהרי לוד שוכנת בצמידות לאיירפורט סיטי. הנאשמים כלל לא היו מודעים בשעת אמת לטעותם, אלא סברו לתומם כי הכל כשורה, ורק עם שובם לרכב, מצאו להפתעתם כי נרשם דו"ח חנייה.

האם ניתן לייחס לנאשמים התרשלות? לדעתי, התשובה לשאלה זו היא שלילית. דרך ההתנהלות המקובלת כיום, כשאמצעי התשלום הרווח עבור חנייה הוא באמצעות יישומון המקושר לוויינית, יוצרת אצל המשתמש ציפייה ל"ידידותיות" המערכת, וסיועה במתן שירותי מיקום, לבחירת הרשות המקומית הרלוונטית. בנוסף, יש חשיבות לכך שהחנייה באמצעות היישומון נעשית כהרף עין, "במגע אצבע", וכיום ציפיית המשתמש הסביר היא להסדרת עניין התשלום במהירות, ובנוחות. נוכח מאפיינים אלה, אני סבורה כי הפעלת החנייה תוך סימון המיקום שהוצע ראשון על ידי היישומון ("אזור תעשייה לוד"), היא התנהגות סבירה ביותר. וודאי שכך הדבר, מקום בו נקלע המשתמש לסיטואציה בה אין קליטה לצורך קביעת המיקום, ובעקבות זאת, על פי סברתו, סימן את מקום החנייה שהוצע על ידי היישומון. לא נטען על ידי מי מן הצדדים כי "איירפורט סיטי" מופיע ביישומון כאופציה עצמאית העומדת לבחירת המשתמש, אלא נדמה שעליו להיות בעל ידע קודם לפיו המקום מצוי בשטחי "חבל מודיעין", ולדעתי אין המדובר בפרט המצוי בהכרח בידיעתו של האדם הסביר. משכך, כשמוצעת למשתמש האופציה "אזור תעשייה לוד", או כשפעל מתוך טעות אנוש, קשה לחשוב מה עוד היה בידיו לעשות כדי למנוע את העבירה. לכך יש להוסיף את העובדה

בית משפט השלום ברמלה

ח"נ 10877-09-20 מועצה איזורית חבל מודיעין נ' סינבני

ח"נ 10815-09-20 מועצה איזורית חבל מודיעין נ' לוי

ח"נ 10792-09-20 מועצה איזורית חבל מודיעין נ' רווח

1 החשובה שבבסיס העניין – עסקינן במי שאחרי ככלות הכל חויב חשבונם עבור החנייה. כל
2 השיקולים הללו, מובילים למסקנה שאין כל מקום להשוואה בין הנאשמים ובין מי שחנה תוך
3 הימנעות מודעת מהפעלת כל אמצעי תשלום, מתוך הציפייה כי יסולח לו.

4
5 22. אילו מדובר היה בפעולה משפטית מורכבת המבוצעת באמצעות יישומון, כגון: דיווח מקוון
6 לרשויות המיסים, או המכס, או הגשת הצהרת הון מקוונת, היה מקום לדון בשאלת אחריות של
7 הפונה לוודא היטב כי ביצע את הפעולה המקוונת באופן תקין, וכי פנייתו נתקבלה אצל הרשות.
8 ואולם, שעה שעסקינן בפעולה שגרתית ומהירה של תשלום אגרת חנייה, אשר פעמים רבות מבוצעת
9 אף מספר פעמים ביום על ידי אותו אדם, יהא זה לדעתי בלתי סביר להטיל את האחריות עליו,
10 להתעכב בכל פעם שהחנה את רכבו, על מנת לוודא שמא אירעה תקלה שלא בשליטתו, אשר בעטיה
11 בחר היישומון עבורו מיקום חנייה שגוי.

12
13 23. כאן חשוב לציין, כי התשלום באמצעות אפליקציית "פנגו" או "סלופארק" לא נעשה על ידי
14 מי מהנאשמים על פי גחמתם האישית. המדובר באמצעי תשלום רווח ביותר בציבור, המוצע על ידי
15 הרשות המקומית, אשר ככל הנראה היא עצמה בעלת עניין לגביו, על פי התקשרות חוזית. אמנם
16 בענייננו לא הובאו ראיות בעניין זה, אך ניתן ללמוד על מעמדן של "פנגו" ו"סלופארק" כבעלות זיכיון
17 מטעם רשויות מקומיות, או אף מול משכ"ל (החברה למשק וכלכלה של השלטון המקומי בע"מ)
18 האמונה על הסדרי חניה לרשויות המקומיות מכוח פקודת התעבורה, כעולה מפסקי דין שונים
19 (למשל: עת"מ (ת"א) 38793-04-13 סלופארק בע"מ נ' החברה למשק וכלכלה של השלטון המקומי
20 (4.5.14); ת"צ (ב"ש) 49706-02-18 קידר נ' עיריית אשקלון (10.11.19)). במצב זה, נראה לי ראוי כי
21 הרשות תכיר בתקלות ושגיאות ואף בטעויות אנוש שאירעו בעת הפעלת יישומון החנייה, ככאלה
22 הפוטרים מאחריות פלילית, כל זמן שפעל המשתמש בתום לב, והראה שהיישומון אכן הופעל. אין
23 זה מתקבל על הדעת כי בשל טעות אנוש או תקלה לוויינית, ייאלץ אדם להתמודד עם אישום פלילי,
24 למרות שחשבונו חויב, ובעוד הרשות שהציעה את אמצעי התשלום (היחיד, לעתים), עומדת מנגד.
25 כמו כן, אין זה הוגן כי העדר ממשק יעיל בין הרשויות המקומיות, לצורך העברת דמי החנייה ביניהן
26 במקרים של תקלות/טעויות שכאלה, ייפול למעמסה על משתמשי היישומון, ואף יביא לפתיחה
27 בהליכים פליליים.

28
29 24. סיכומי של דבר, אני סבורה כי לאור מאפייני אמצעי התשלום באמצעות יישומון חנייה,
30 עומדת לנאשמים כולם ההגנה לפי סעיף 22(ב) לחוק העונשין. למען הזהירות אציין כי אילו נשמעו
31 עדויות, ייתכן שהיה בידי התביעה לערער את גרסת הנאשמים לפיה עשו כל שלאל ידם כדי למנוע
32

בית משפט השלום ברמלה

ח"נ 10877-09-20 מועצה איזורית חבל מודיעין נ' סינבני

ח"נ 10815-09-20 מועצה איזורית חבל מודיעין נ' לוי

ח"נ 10792-09-20 מועצה איזורית חבל מודיעין נ' רווח

את העבירה, אלא שמטעם התביעה לא הובאו ראיות כלשהן, ואף לא נטען כי ישנה דרך נוספת כלשהי בה יכלו לפעול כדי למנוע את העבירה.

25. מעבר לצורך אציין כי גם אילו קבעתי אחרת, עדיין היה מקום לדון בשאלת חלוקתה של הגנה מן הצדק, נוכח העובדה שהוכח כי כל אחד מן הנאשמים פעל בתום לב לביצוע התשלום, וחשבונו חויב. אילו דנתי בטענה שכזו, היה מקום לברר בין היתר, האם היה בידי הפקח העירוני לברר, בזמן אמת, שמא הופעל יישומון בגין החנייה שלפניו, אצל רשות אחרת, בטעות. לדעתי, ככל שניתן הדבר לבדיקה שכזו, הרי רישום הדו"ח חרף הפעלת היישומון, עלול לעורר שאלת ניקיון כפיים מצד הרשות, והדבר דורש עיון.

סוף דבר

26. תקלות שמקורן בהפעלת יישומון חנייה, הן כנראה כורח המציאות בעידן הסלולר. למרות זאת, נראה כי זהו אמצעי התשלום הרווח ביותר לעת הזו, ובמקומות רבים הוא אף אמצעי התשלום היחיד שמעמידה הרשות המקומית לשירות הציבור. לפיכך, ראוי כי תיטול הרשות אחריות למציאת פתרונות, ואין הצדקה להגשת כתבי אישום.

מקום בו בוצע התשלום לידי רשות מקומית אחרת בשל טעות בתום לב, או תקלה, ראוי כי הפתרון יימצא במישור היחסים בין שתי הרשויות הנוגעות בדבר, מבלי להטריח את המשתמש; מקום בו גרמה התקלה לחיוב בסך "0" ש"ח, לכאורה זכאית הרשות לדמי החנייה (ואלה אמנם הוצעו לה בעניינו של רווח), אך אין זה המקום לדון בכך בהרחבה.

27. אני ערה לקיומן של מספר החלטות בהן נקט בית המשפט לעניינים מקומיים עמדה שונה (ח"נ 5006-09-14 עובדיה נ' עיריית נצרת עילית (18.11.14); ח"נ 5479-09-14 עיריית נצרת נ' בר נר (30.10.14); ח"נ 42801-05-19 עיריית נס ציונה נ' תבור (28.1.20)). לעומת זאת, ניתן לעיין בהחלטות בהן התקבלו טענות הנאשמים (ח"נ 977-06-19 עיריית כפר סבא נ' כורה (24.11.19); עמ"ק (י-ם) 898/11 מד"י נ' קפלן (4.9.12)). כאמור, הסוגיות טרם זכו לפרשנות מחייבת, ואם הארכת מעט, הרי זה על מנת לתרום חלקי שלי לדיון.

28. לאחר כל זאת, אני מוצאת כי לא נתגבשה העבירה, ולחלופין עומדת לנאשמים הגנה לפי סעיף 22(ב) לחוק העונשין. לפיכך, אני מזכה את הנאשמים מן האישום.

בית משפט השלום ברמלה

ח"נ 10877-09-20 מועצה איזורית חבל מודיעין נ' סינבני
ח"נ 10815-09-20 מועצה איזורית חבל מודיעין נ' לוי
ח"נ 10792-09-20 מועצה איזורית חבל מודיעין נ' רווח

1

2

המזכירות תסרוק את הכרעת הדין לכל התיקים שבכותרת, ותשלח את הכרעת הדין

3

לצדדים בדואר.

4

5

זכות ערעור כדין.

6

7

8

ניתנה היום, ז' טבת תשפ"א, 22 דצמבר 2020, בהעדר הצדדים.

9

רבקה גלט, שופטת

10
11